

1889. B, I, 130 L. R-Fot. illoka bstealer

SOMMERREVUEN 1890.

Forlaggersne Candem.

K. J. BENHAYN

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

1390287384

Den har hængt for længe.

Con brio.

Nikkelsen.

Knasper.

No 1.

1. Se, Kjød er in - te Hø, nej det har
 2. Der er et Hus paa Ny - torv, det De
 3. Nu Na - tio - nal er sik - ret og
 4. At skri - ve les i Bla - de yn - det

jeg o - ver - tænkt, Det fri - ske un - ge Kjød, det kan jeg
 ken - der jo nok, Det med de tyk - ke Pil - ler paa Fa -
 Før - di - mand er glad, For Bryg - ge - ren ej kni - ber paa Mu -
 er i det - te Land, Lidt man - ge dyr - ker Kun - sten, men det

li - de, en Høj - reb kan om Vint'ren vær - ne væ - re o - ver - hængt, Men
 ca - den, der er en Mandagsklub - ja Tak, der sty - res af en Kock, Men
 ska - ten, det he - le lø - ber ro - ligt - ja som Carlsberg - Øl fra Fad, Det
 gaar nok, den dyrker baa - de Ol - din - ge, der staar ved Gravens Rand Og

alt skal væ - re friskt ved Som - mer - ti - de. At
 en af dem, der ej for - dær - ver Ma - den. Han
 Carlsberg - Øl, der kal - des for „zum Spa - ten“ Og
 Børn, som knapt kan knap - pe. De for staar nok. De

Tempo di Valse.

hæn - ge i Bu - tik - ken er ej mit E - le -
 blev skældtud for - le - den, for Tvermoes var saa
 in - gen rok - ker ved det - an - den Pri - o - ri -
 sta - ver rundt paa Ga - den og stæn - ker tit hos

ment, Der hæn - ger mangt et Hø - ved, der
 vred, Der Tor - den var i Luf - ten, og
 tet Har an - lagt Pro - ces, det har
 Thor, Et lil - le bit - te En - kelt - mord bli'r

lug - ter saa be - kendt. Nej Li - vet der bag
 den var lum - mer - hed. Jeg tror nok det var
 gan - ske vist jeg set. Men sig mig dog, hvad
 dob - belt Spal - te - foer, Men der er og - saa

Di - sken det gør mig saa be - drø - vet, Jeg
 for - ste Gang at Tvermoes saa'n var op - pe, Og
 nyt - ter al den Lo - ben og Vlm - sen, For
 en og an - den med saa slem - me Va - ner, At

kommer til at lig - ne det o - ver - hæng - te Hø - ved.
 Tordnen kun - de ly - ne mig selv in - gen Kay - ser stop - pe.
 al - ting er jo fast nu - ja end - og - saa Ge - sim - sen.
 hangaar frei - dig hen og slud - rer med en Bra - sil - li - a - ner,

Det har hængt for læn - ge, det har hængt for læn - ge,
 Den har hængt for læn - ge, den har hængt for læn - ge,
 Den har hængt for læn - ge, den har hængt for læn - ge,
 Som har hængt for læn - ge, som har hængt for læn - ge,

det har hængt for læn - ge, det kan ik - ke me - re gaa i
 den har hængt for læn - ge, en Gang man den Tor - den sgu' sia'
 den har hængt for læn - ge, mon den ik - ke snart skal gaa en
 som har hængt for læn - ge, Hen - rik han er li - ge ki - ste

Folk.
 ned.
 Tur? *f*
 glad.

Tempo di Mazurka.

Potpourri.

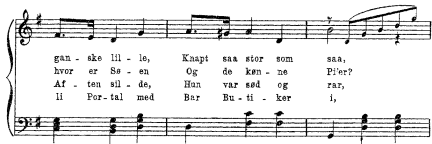
Tællesen.

No 2.

f *p*

1. Aa, fra jeg var
2. Hvor er Por-ten
3. Hvor vi sad ved
4. Nu har Ti - vo -

gan - ske lil - le, Knapt saa stor som saa,
 hvor er Sø - en Og de køn - ne Pi'er?
 Af - ten sil - de, Hun var sød og rar,
 li Por - tal med Bar Bu - ti - ker i,

Vil - de helst jeg sent og sil - de I Ti - vo - li
 Hvor har de dog gjort af Ø - en Med de skjul - te
 Staar nu dum - me Folk og spil - le Paa Jo - key - Bil -
 Der faar Da - mer Hat og Sjal og Al - skens Lin - ge -

gaa. Nu er jeg en gammel Bjørn, Jeg har Fri-kort
 Stier? Ak, hvor ta - ger man nu no' - et Sted sin Mad-kurv
 lard. In - gen Dans paa fri E - stra - de, In - gen fri - e
 ri. Væk skal Vol - ker - sen og Hes - se, Frem skal Pe - ter

der, Men med Ko - ne og med Børn
 frem? Gam - le Ti - vo - li er gaa - et
 Skud, Du paa aa - ben Ga - de Klok - ken
 Piek, Pes - che - Kæedt skal hol - de Mes - se,

Allegretto.

Kom - mer jeg der in - te mer. Fer - end
 Stil - le ne - den om og hjem. Du kom - me
 Hjel - ve bli - ver luk - ket ud. Du kør' til
 Hol - ger Kjel - stad - hm - Fa - brik. Paa Ski - bet

Ti - vo - li fik ny - e Trær til ot - te Skil - ling, Jo den Gang
 kan i Gyn - gen net - for fi - re Skil - ling, Men du kan
 Ka - rus - sel - lens Hvin - for ot - te Skil - ling, Du ser A -
 kom - mer man om Bord - for ot - te Skil - ling Men ned og

ku' man kom - me der for sex - ten Skil - ling, Men nu kan
 ik - ke spi - se dig møt for sex - ten Skil - ling, En Ro - tur
 re - na - ens rø - de Gar - din - for tolv Skil - ling, Et Styk - ke
 hil - se pænt paa Thor - det er tolv Skil - ling, Og hvis du

man ej dan-se mer_for fi' Skil-ling, Og vil du
 hol-der man jo af_det er ot-te Skil-ling Og ho-re
 Mad med Mar-ga-rin_det er fi' Skil-ling Og et be-
 af-si-des gaar_ja det er fi' Skil-ling, Man ser kun

rut-sche et Kvar-ter_ja det er ti Skil-ling.
 Si-mon-sen i Po-no-graf_det er fir'-tyv' Skilling. Ja, er din
 lagt med en Sar-din_ja det er ti Skil-ling.
 Ge-org Lumbyes Krøl-haar u-den Spor af Skil-ling.

Tempo di Valse.

Port'mo-nix trind og tri-ve-lig, Saa er Ti-ve-li U-be-skri-ve-lig, Men er den

slun-ken, sløj, er der nix der-i, Saa gaa rask for-bi Ti-vo-li. *f*

Vort Modersmaal.

N° 3.

Allegretto. *Grossererens.* *Roesper.*

f *p*

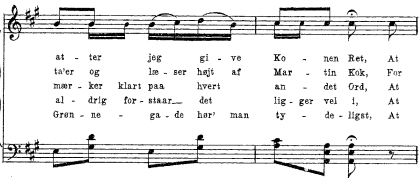
1. En - hver Ks - ben - hav - ner er
 2. Hvor yn - digt det er naar ved
 3. Ved Værts - hus - skil - te jeg
 4. Men helst jeg læ - ser om
 5. Vort Mo - ders - maal har den

fryg - te - lig klog Og snak - ker u - hy - re me - get, Han
 Vin - ter - tid i Kak - ke - lo'n man lig - ger, Man
 grun - den - de staar, Hvad er en Haf - ent - ha - fen? Men
 Mulkt og om Straf Kla - re Høj - ste - rets - dom - me, O -
 him - mel - ske Lyd, Som frem - me - de ej a - ne. O!

er paa Hat med tre fi - re Sprog Og al - drig paa Kant med sit
 sid - der sig ef - ter Da - gens Slid Og ind i Il - den
 van - ske - ligt det er mig naar Jeg læ - ser Dags - te - le -
 tant, Con - fes - so, Pa - ra - graf, I Med - fer af vel - be -
 Ma - ga - sin du Øst, du Syd Og saa Ca - fé du

e - get, Og ta - ler Spro - get han kom - plet, Maa
 kig - ger, Mens Mut - ter stop - per paa en Sok, Jeg
 gra - fea. Skønt Kauf - man nu i Frank - rig bor, Man
 kom - me. Hvem der bli'er dømt, hvem der gaar fri Jeg
 Sva - ne. Blandt al - le Sprog er du ny - de - ligst, I

at - ter jeg gi - ve Ko - nen Ret, At
 ta'er og læ - ser højt af Mar - tin Kok, For
 mær - ker klart paa hvert an - det Ord, At
 al - drig for - staar det lig - ger vel i, At
 Grøn - ne - ga - de hør' man ty - de - ligst, At

gu' er vort Mo - ders - maal dej - ligt, saa rædsom vid - un - der - lig dej - ligt.
 gu' er vort Mo - ders - maal dej - ligt, saa rædsom vid - un - der - lig dej - ligt.
 gu' er vort Mo - ders - maal dej - ligt, saa rædsom vid - un - der - lig dej - ligt.
 gu' er vort Mo - ders - maal dej - ligt, saa rædsom vid - un - der - lig dej - ligt.
 gu' er vort Mo - ders - maal dej - ligt, saa rædsom vid - un - der - lig dej - ligt.

En fra Østergade.

Allegro.

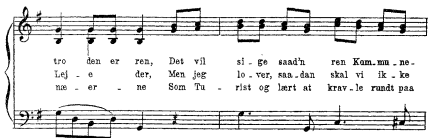
Bellmann.

Lukkenberg.

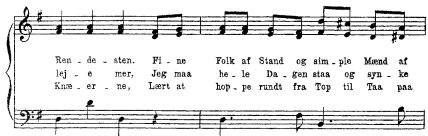
NO 4.

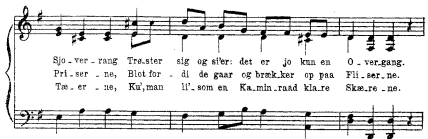
1. Har De væ't paa Ø - ster - ga - de? De kan
 2. Pjor - ten - tu - sind Kro - ner aar - lig gi'r jeg
 3. Naar end - da man hav - de væ't i Py - re -

tro den er ren, Det vil si - ge saad'n ren Kom.mu.ne.
 Lej - e der, Men jeg lo - ver, saa - dan skal vi ik - ke
 næ - er - ne Som Tu - rist og lært at krav - le rundt paa

Ren - de - sten. Fi - ne Folk af Stand og sim - ple Mænd af
 lej - e mer, Jeg maa he - le Da - gen staa og syn - ke
 Knæ - er - ne, Lært at hop - pe rundt fra Top til Taa paa

Sjo - ver - rang Træ - ster sig og s'ler: det er jo kun en O - ver - gang.
 Pri - ser - ne, Blot for - di de gaar og bræk - ker op paa Fli - ser - ne.
 Tæ - er - ne, Ku', man li' som en Ka - min - raad kla - re Skæ - re - ne.

O - ver - gang? God Mor - gen! ja med Vip - pe - brædt, Kun naar
In - gen Da - mer me - re hos mig ka - be vil, For en
Fej for Fredrik! men paa Ø - ster - ga - des Jord Er den

man kan gaa paa Styl - ter faar man For - tovs - ret, Folk de
A - len Blon - de in - gen sæt - ter Li - vet til, Ma - gi -
lumsk, husk paa hvor - dan det gik en høj Te - nor: Stolt i

hum - per o - ver Klum - per - ne paa Stum - per - ne, El - lers
stra - ten har vi bedt den skal sig skyn - de mer, Selv Ga -
Tan - ker Sang - ren span - ker paa et Brædt paa en Grav, men Te -

dum - per de bar - dovs i Kat - te - kom - ber - ne.
mel har bedt, det reg - nes ej en Bon - ne værd.
no - ren gik ved Si - den af - han sank en Oc - tav.

Hold fast, Christian!

Allegretto.

Knaesper.

Grosserereren.

No 5.

1. Den lil-le Christan han har hørt i Sko-len, At
 2. Jeg er vel Kø-ben-hav-ner, naar det gæl-der, En
 3. De Somænd har ej læn-ger de-res Hy-re, Paa
 4. Naar He-ste ej faar Hak-kel-se og Hav-re, Saa

Spor-ten skal vi al-le dyr-ke svært, Kan
 Slud-der jeg dog tit med Ben-der faar, Om
 Dam-per-ne er gaa't en Skru-e les, Og
 fø-ler Dy-re-ne sig u-til-pas, Der

Frø-ken Hø-rup kø-re rundt trods Kjø-len, Kan
 Høst-ud-sig-ter-ne jeg dem for-tæl-ler, De
 skent de nep-pe nok er til at sty-re, Bli'r
 for bli'r og-saa sta-dig He-sten mav'-re, Som

Christan sag-tens og-saa faa det lært. Hans
 snak-ker kun om ham og Den-ner-gaard. For-
 Tiet-gen ik-ke Tan-ke af ner-vas. Han
 har paa Kon-gens Ny-torv Hol-de-plads. Vi

Fa'r er rar og kø - ber ham en Cyc - le, Og
 staar De den Hi - sto - ri - e? om jeg gør - et, Jeg
 Skor - sten - fej - e - re gør til Ma - tro - ser, Det
 al - le har fra Kal - le - bod til Ska - gen Lov -

Bro'r og Sø - ster hjæl - per Christian op, Hans
 grun - der o - ver den ved Dag og Nat, Jeg
 er u - tro - ligt saa de fy - re kan, I
 pristen næ - sten paa hver Me - lo - di, Men

Ben de svaj - er som en Per - pen - di - kel, Og
 a - ner dun - kelt, hvad der er om Sme - ret, Men
 Bla - de - ne man de - res Var - me ro - ser, Men
 ak! saa man - ge Aar den har paa Ba - gen, At

Chr - stian kø - rer rundt - rundt som en Top. Men
 Kær - nen har jeg ik - ke rig - tig fat. For
 naar de ik - ke mer kan øj - ne Land, Og
 sta - dig væk den syn - ker i Vær - di. Men

hjør - te - klemt hans Mor i De - ren skrif:
 den Ba - lan - ce bli'r jeg svim - mel af: Aa, hold
 Ski - bet gyn - ger, syn - ger de i Kor:
 ba - re - sens dog „Man - den“ hol - der ud:

Allegro.

fast Christian! aa, hold fast Christian! fald dog end'lig ik - ke af paa

den! Aa, hold fast Christian, aa, hold fast Christian, fald dog

end'lig ik - ke af paa den!

Allegro moderato.

Engelsk Melodi.

N° 6.

Tællesen.

- p*
1. I go-de gam-le Da-ge, før-end Pin-gel hav-de
 2. For Pe-ter Han-sens Sku-e-plads kan bli-ve rig-tig
 3. I „Na-tio-nal“ hvor Ja-cob-sen har Glyp-nej Hy-po-
 4. Hos Keh-let, der hvor Nor-dens sken-ne Kvin-der syn-ger

Fine.

sagt, At det var Synd, at der paa vil-de Dyr et Baand blev
god, Hr. Chri-sten-sen før Fri-stel-sen at skri-ve ik-ke
thek, Gik Ferd-nand vel-bar-be-ret om og grin-te i sit
sødt, En Lu-cas og en Mar-cus ser man-beg-ge ma-let

lagt, Da i zo'-lo-gisk Ha-ve var af Fug-le vel en
stod, Han skrev en Bog om O-ver-skou, om Hej-berg og om
Skæg, Paa Glyp-to-te-ke-t Marmor-kvin-der gan-ske neg-ne
rødt, De var be-stemt til Val-by Kir-ke Gud-be-va-res

firs, Af Snab-ler var der ba-re en, og det var en Ta-
 Heedt, Og gam-le Da-vid-sen ham sva-red, der til var han
 staa, I „Na-tio-nal“ de Gud-ske-lev har no-get me-re
 vel, Tænk at de skul-de hav-ne i Hr. Keh-lets Hof-ka-

pirs, Folk mo-red sig hver Søn-dag med en gam-mel A-be-
 nedt. Da Chri-sten-sen er rejst til Wien, gør Da-vid-sen lidt
 paa, At pas-se dem, det er en Pligt, der tit kan fal-de
 pel, En Bryg-ger vil nok ks-be dem, men Pri-sen er for

kat, Af A-be-kat-te her til Lands har al-tid nok vi
 Grin, Jo, jo, vi Folk paa Bjer-get har, der nok for-staar La-
 tung, Og Ferd-land er jo dog en Mand, der ej er gan-ske
 fæl, For Keh-let er for-kæ-let, han Mæ-oen vil væ-re

hat, En A-be-kat er al-tid rar, men den var ex-ce-
 tin, Da Chri-sten-sen kom hjem i-gen, paa Li-vet løs det
 ung, Men Vil-helm Pe-ter-sen er ung og der-til flink og
 sel, En Lu-eas og en Mar-cus den Be-gyn-del-se er

lent, Og Ja - cob vold - somt el - sket var og højt in - tel - li -
 gik, Men er der no - gen, der kan staa for Da - vid - sens Re -
 brav, Ham Ferdinand fik af Ja - cob - sen til Al - ders - støt - te -
 net, Hvis han kan faa en Ja - cob til, er Sam - tin - gen kom -

Tempo di Valse.

gent. Ja
 plik? Næ
 stav. Ja Ja - cob er stor - ar - tet, Ja - cob er stor - ar - tet,
 plet. For

Ja - cob er stor - ar - tet go' ————— ja Ja - cob er stor - ar - tet,

Ja - cob er stor - ar - tet, Ja - cob er stor - ar - tet go' *f*

D. S. al Fine.

København.

Moderato.

Nelly.

Sang af „Fer Alvor.“

N° 7.

1. Naar du ser at Folk staar rundt som i Ma - ne - ge
 2. Hvor hver an - den Nat et Bæst af en Si - re - ne
 3. Ken - der Du en By, hvor Skar - net fej - es sam - men,
 4. Er Du i en By, hvor ej der hæn - der no - get,

For en Ka - na - ri - fugl, man sie'r er fløj'n,
 Tu - der in - famt til in - gen Ver - dens Gavn,
 Ej for at ko - res, men for at blæ - ses bort,
 I La - stens Hu - ler el - ler Kon - gens Hof,

El - ler hvor en Dreng har tabt en Læ - gaards - spe - cie,
 Hvor hver an - den Dag man har en Fan - dens Gé - ne
 Og hvor By - ens Fød - re si - ger ja og A - men
 U - den at man gla - de - lig ger Vold paa Spro - get,

Skønt godt man véd, at Dren - gens Ord er Løgn,
 Af Tran - der ko - ges ud paa Christians - havn,
 Til Ma - gi - stra - ten, det er fast Ak - kord,
 Blot for at fin - de til en Bran - der Stof,

Skønt godtman véd at Drengens Ord er Løgn, Hvor hver en druk - ken
 Af Tran, der ko - ges ud paa Christianshavn, Hvor Sperma, cet lys
 Til Ma - gi - stra - ten, det er fast Ak - kord, Hvor Vandingsvog ne
 Blot for at fin - de til en Brander Stof, Me - get er galt og

Mand har et Føl - ge, Der pas - ser paa, om han sig skul - de slaa,
 er saa ge - me - ne, At en Snes Styk - ker ly - ser in - gen - ting,
 sli - des ej, ja - men Hvor Gud - ske - lov om Som - ren tit er Regn,
 me - get for bro - get, Helst dog man ler, for Lat - ter gør saa godt.

Mens for Po - li - ti Ga - den helt er fri,
 Hvor man ef - ter 12 Ej faar Al - ko - hol,
 Hvor Klo - a - ker just Læg - ges i Au - gust,
 Er Du i en By Skabt som til Re - vy,

Saa er Du dér, for det er Kø - ben - havn.
 Det er den By, der hed - der Kø - ben - havn.
 Kender Du den, det er jo Kø - ben - havn.
 Saa sig God - dag du gam - le Kø - ben - havn.

Obersten.

Allegretto.

Md. Brun.

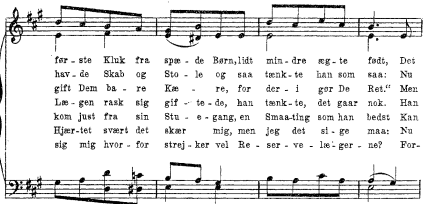
Mel. „Farvel lille Grethe.“

N° 8.

1. Den gæ - ve - ste Hr. O - berst paa
 2. Det var den un - ge Læ - ge han
 3. Jeg har en hel Del Møb - ler, jeg
 4. Men Lej - lig - he - den gik dog i
 5. Den O - berst sad selv an - den paa
 6. Den Læ - ge kom „Hør véd De, det
 7. Kvær sid - der nu den O - berst; med

no - get Hos - pi - tal Er Di - rek - ter paa
 køb - te sig et Bord, I Lot - te - ri - et
 har en Dej - lig - hed, Nu vil jeg gær - ne
 Va - sken, blot for - di Hr. O - ber - sten han
 Fred - riks Hos - pi - tal Skar op i „U - ge -
 er dog lidt for stift! Husk en Re - ser - ve -
 fler han kom paa Kant, Han ven - ter der skal

Fre - de - riks og Jord' - mor - ge - ne - ral Det
 sex Ser - vi - et - ter vandt han nok i Fjor, Han
 gif - te mig, kan jeg faa Lej - lig - hed? „Ja
 vil - de ha' et Ham - brosk Va - ske - ri. Dog
 skrift for Læ - ger“ med sin Dy - ren - dal. Han
 læ - ge han kan al - drig bli - ve - gift. I
 kom - me en Re - ser - ve - a - spi - rant. Og

før - ste Kluk fra spæ - de Børn, lidt min - dre søg - te født, Det
hav - de Skab og Sto - le og saa tænkt - te han som saa: Nu
gift Dem ba - re Kæ - re, for der - i gør De Ret." Men
Læ - gen rask sig gif - te - de, han tænkt - te, det gaar nok. Han
kom just fra sin Stu - e - gang, en Smaa - ting som han bedst Kan
Hjær - tet svært det skær mig, men jeg det si - ge maa: Nu
sig mig hvor - for strej - ker vel Re - ser - ve - læt - ger - ne? For -

sid - ste Suk af de - en - de i Li - vet tor - ne -
tror jeg, jeg vil gif - te mig, saa han - ke - de han
in - derst in - de tænkt - te han, De vil for - try - de
var vel - sig - net af sin Præst og O - ver - læ - ge
rap - pe af sig, naar han sid - der paa den høj - e
kan De til den før - ste i for - ri - ge Maa - ned
di at de vil gif - te sig, men det kan al - drig

strø't Er God - dag Far - vel lil - le O - berst.
paa: God - dag God - dag lil - le O - berst.
det. Far - vel og Tak lil - le O - berst.
Bloch. " Vaagn op Vaagn op lil - le O - berst! *mf*
Hest. God - mor'n God - mor'n lil - le O - berst.
gaa. Far - vel Far - vel lil - le Thor - kild." *mf*
ske. God - nat God - nat lil - le O - berst.

Ikke no'et at kigge efter.

Allegretto.

Fransk Melodi.

N° 9.

f *Fine.*

Nelly.

1. Paa Bal-let-tens Grav vi Kran-sen Læg-ger kære, Hvil i Fred!
2. Er du Vaa-ben - brør du væn-nes Til en pro-per Næ-ve sla;
3. I den fæ-le Hæn-de - kul - de, Ja - nu - ar le - ve - re - de,

West-berg og Char - lot - te Han-sen Hop-per ik - ke me-re med,
 For det hæn-des jo de skæn-des Al - ler-mindst hver - an-den Da'.
 Ny - e Rigs-dags-mænd vi skul-de Ha - ve ka - ser - ne - re - de.

E - mil Han-sen e - ne all - der, Kam-mer-her-ren græ-der Blæk,
 Aa, naar man har lan - ge Neg-le, Kom-mer let man galt af Sted,
 Op og ned hvert Blad skrev Spal-te Paa de gam-le Me - lo - dir,

Go - de Gu - der! Ga - de gi - der Ik - ke. Skræk om Beck blev væk!
 Ai - le Men - ne - sker kan fej - le, Det kan Vaa - ben - brød - re med.
 Væl - ger - ne gik rundt og val - te Mel - lem Rys - sel, Holm og Trier.

Det maa væ - re Løgn naar man si - ger, at Bal - let - ten Skal hav' lig - got
 De har flin - ke Folk, der kan pres - se Ci - tro - nen, Kas - sen den skal
 Fred - rik Han - sen lo - ved os, at vi skulde gra - tis Se i Trans - pa -

Kam - mer - her - rens Hjer - te nær, Har man en Gang set de gam - le
 væ - re styg at kom - me nær, Li - saa snart at de ms - der
 ren - ter den sei - ren - de Hær, Folk i tu - sind - vis strøm - med

Ben i Me - nu - et - ten. Der er jø - ke - no'et at kig - ge ef - ter der!
 op med Re - vi - sjo - nen Er der jø - ke - no'et at kig - ge ef - ter der!
 til Tri - ni - ta - tis Men der var jø - ke - no'et at kig - ge ef - ter der!

Bal i Haven.

Moderato.

Grossererens.

Mel. af „Jag vill ha ros.“

No 10.

p

1. Naar Vol. ta - kor - set bli - ver a - ver - tert, Skent Try - de
 2. Man dyr - ker Po - li - tik ved Sommer - tid, Man sam - les
 3. Vor Strandvej dej - er i de sid - ste U - ver, En Ty - ve -
 4. Ej li - det Dan - mark kan sig blø - re a, O! Fø - de -
 5. Borchse - ni - us mod Fal - le - sen er - haard, Han bli - ver

sier, det kun vor Sund - hed ska - de, Naar Nær - rings -
 saa - dan hen ad Af - ten - stun - den, Naar man har
 knægt hjem - so - ger Folk om Nat - ten, Og skent snart
 land, hver lyk - ke - lig dog er du, Dig se - ger
 dag - lig vær - re og vær - re, Et nyt Sy -

lo - ven en - gang bli - ver re - vi - dert, Naar fær - dig
 slut - tet af med Da - gens Vrøvl og Slid, I Sor - te -
 hver Be - bo - er sta - dig staar paa Lur, Kan de dog
 snart en Kei - ser, snart en per - sisk Schah, Snart Prind - ser,
 stem for ham slet ik - ke mer for slaar, Nej han vil

snart ej bli - ver Ø - ster - ga - de Blii
 dam - men el - ler Vod - rof - lun - den. En
 li - ge - godt ej fin - de Kai - ten, Den
 snart en bit - te Er - ke - her - tug. Hver
 ha' en an - den Kam - mer - her - re. Men

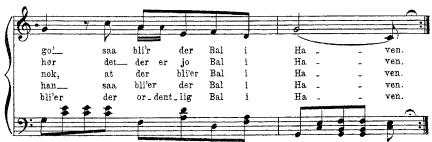
Mon - te - ne - gro at - ter Cza - rens Ven, Naar
 Mand staar op. og si - ger kon - ne Ord, Jeg
 Råd han hol - der In - ter es - sen varm, I
 fyr - ste - lig Per - son, jeg véd af Navn, Ta'er
 hvem skal sty - re al den Red' - lig - hed, Naar

Pin - gel si'er, nu vil jeg lidt i - gen, Naar først Fru
 tror de sam - me Ord, vi fik i - fjor, Han tak - ker
 hver en Busk man gem - mer en Gen - darm, Men faar de
 Som - mer - fe - ri - e i Kø - ben - havn, Vi mang - ler
 Kam - mer - her - ren læg - ger Næg - len ned? Maa - ske Sta -

Lup - lau faar Ko - man - do - sta - ven, Saa bli'er den
 Fre - de - rik for Grund - lovs - ga - ven, Men in - gen
 en - gang or - dent - lig Tag i Kra - ven, Saa tror jeg
 ba - re en, og det er Pa - ven, Men kom - mer
 stions - for - val - te - ren fra La - ven - Naa Tak! saa

go! saa bli'er der Bal i Ha - ven.
 her det der er jo Bal i Ha - ven.
 nok, at der bli'er Bal i Ha - ven.
 han saa bli'er der Bal i Ha - ven.
 bli'er der or - dent - lig Bal i Ha - ven.

Af kunstneriske Hensyn.

Allegro moderato.

Fransk Melodi.

No 11.

f

Grossererens.

p

1. Tænk	hvad	Pal-le-sen	dog	har	gjort:	En	Fru-e	om
2. Der	hvor	A-mar-ne	sæl-ger	Grønt,	Og	der	hvor	Be-
3. Ne-de	fra	Næst-ved	Fat-tig-	gaard	Om	Lem-mer-	ne	
4. Sees	gaa	Fæl-le-	den	Kø-er-	ne	Og	Sva-ner-	ne

p

Or-lov	ham	har	spur't,	Er	der	saa	no-gen	Me-ning
thes-da	lig-ger	kømt,	Lidt	til	ven-stre	er	Ør-steds-	
s'ter	man,	at	de	gaar,	In-gen	Mor-skab	de	fin-der
ud-i	Sø-er-	ne,	Naar	vi	Som-mer	har	faa't	i-

i	At	næg-te	en	Stjær-ne	at	faa	fri?	Hun	er	et
park,	De	ved	med	A-pol-lo	og	Jeanne	d'arc;	Der	har	de
i	Hr.	Op-syns-	mand	Jen-sens	Skæl-me-	ri.	Der	er	som	
gen,	Saa	me-	der	de	bra-ve	Væb-nings-	mænd.	Man-	gen	en

Ak - tiv tænk dog kæ - re, Saa maa man ik - ke si - ge
 an - bragt midt paa Tor - 'et Saa-dan en tos - set Pa - vil -
 Re - gel in - gen Fest ved Li - vet i saa-dan en Fat - tig -
 her - lig Mu - ske - don - ner, Man-gen en Sa - bel u - den

nej, Hvor kan et Ak - tiv pas - siv væ - re? Nej hun maa
 lon, Jeg kan nu ik - ke gå - re for - 'et, Sy - nes den
 gaard, Men den - ne Jen - sen ud - i Næst - ved Man-gen u -
 Skaar, Der he - le Vint'-ren ro - ligt blun - der, Da sig en

ud og luf - te sig. Kom ej med
 har en sær Fa - oon. Hvor-for er
 skyldig Spas sig faar. Naar en Ma -
 Sommer-luftning faar. Dom-men skal

Rol-ler nej la' vær! Hun kan jo ik - ke bli - ve her. Pen - ge blev
 den dog gjort saa stor, Hvor-for mon den saa ø - kelt glør Midt mel-lem
 danskal lidt i Bad, Jen-sen ved Kar-ret staar den Rad, Hvor kan det
 ik - ke væ - re haard, Selv om de Borg're daar - ligt gaar, Selv om de

af - vist med Før - agt: Hun maa jo rej - se har hun sagt, Af
 Kaal og Hvi - de - rer, Ved de hvad Grun - den er, jeg tror? Af
 mo - re saa - dan En At se paa de gam - le Skind og Ben? Af
 gør sig ud til Bens, Men blot de - res Bux - er var lidt ens: Af

kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af kunst - ne - ri - ske Hen - syn, Af

Kor.
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn maa hun rej - se rundt. Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn har den den Pa - eon. Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn han stu - de - rer dem. Af
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn bør de væ - re ens. Af

kunst - ne - ri - ske Hen - syn maa hun rej - se rundt.
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn har den den Pa - eon. *f*
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn han stu - de - rer dem.
 kunst - ne - ri - ske Hen - syn og de skæ - ve Bensi